

Реферат на тему “Письменники нашого краю”

Виконала:

учениця 10- Б класу

Троян Тетяна

Вчитель:

Боліла Г. М.

Василь Бур`ян

*І все ж, без лукавинки в слові,
Як предківський звичай велів,
Спасибі кажу своїй долі,
Що виріс я в тому селі.*

Біографія

Народився на початку осені 13 вересня 1951 року в селі Моринці Корсунь-Шевченківського району Черкаської області. Дитинство і юність провів в рідному селі, серед гаїв, левад, пасовиськ, лісочків і лісосмуг. Батьки були постійно зайняті на вічній колгоспній роботі, а власне невелике, проте клопітке домашнє господарство порали нашвидкуруч, рано-вранці або пізно увечері. Робота в полі вщухала з першим снігом і тоді випадала нагода насолодитися Різдвяними святами.

Навчання

Навчався в Моринській середній школі з 1958 по 1968 рік. Затим вступив на відділення товарознавства книги Вінницького кооперативного технікуму. “Книги - моя пристрасть на все життя” говорив письменник. Дуже багато читав. Восени 1969 року був признаний до війська, служив у далекій екзотичній Якутії.

Після технікуму працював товарознавцем по книзі, довелося потрудитися і робітником на заводі. І ніколи не розлучався з книгою.

Збірки поезій

У 2006 році видав збірку поезій “Україна кличе нас”. “Лелеки в полі” – друга книга. Утворив літературно-мистецьке об’єднання “Янталка”. У 2002 році удостоївся звання лауреата премії ім. П. Христенка районної газети “Надросся”, а в 2007 році отримав диплом лауреата районної мистецької премії літератури ім. Нечуя-Левицького.

Твори моринського поета несуть у собі “оди життю і данини сумному”, “дивний сплав поезії і прози”. Він уважний і до тих процесів, що стрясають усю Україну, і до думок односельців, простих селян і селянок.

Особлива біль В. Буряна – багатостраждальні сільські жінки. Для нього вони навіки залишаються в пам’яті лелеками в полі – красивими і невгамовними, чорно – білими, як і їхнє життя, що складається з важких буднів і маленьких свят.

Відгук на збірку В.

Бур`яна “Лелеки в полі”

Василь Бур`ян – поет глибоко національний, тож історія нації, її тернистий шлях до державності, крутійства новітніх можновладців, політична невизначеність співвітчизників хвилюють його і це хвилювання звучить головним лейтмотивом усієї збірки.

Громадськість лірики поета тісно переплітається з ніжністю, замріяністю, душевною теплотою, коли він торкається потаємних, інтимних струн душі. Образи поезії чисті, прозорі і зрозумілі, а ще яскраві мов ясні зорі на благословеннім українським небі.

Лелеки в полі

(Повернення до мами)

Листопадова ніч упала:
Заясніли в хатах вогні,
Мати в ночвах дитя купала
І співала йому пісні,
Щоб росло, виростало нівроку,
Щоб хвороба його не взяла,
Щоб шляхи простелялись широкі,
Щоб талан йому доля дала.
В сповитку до колиски клала,
Берегла від недобрих очей.
Відпочинку вона не знала,
Недоспала тривожних ночей...
Хід життя не змінити нікому –
Відійшла та щаслива мить,
І тепер виглядає додому,

Поезії із збірки

(Україна кличе нас)

Уже народжується ранок,
І сонце лагідно зі сну
Рожевить вишивку фіранок
І неба світлу глибину.
Цілує цямрину криниці
Цеберко свіжої води,
І ми з тобою наодинці,
Віч-на-віч – вперше й назавжди!
Душі твоєї біль вчорашній
Бринить тривогою в мені.
Зійшлись до купи долі наші,
Думки розвіявши сумні.
Ще на життєвих перегонах
Тепліють купи попелищ
Від давніх промислів гріховних,
Від пережитих бур та хвищ.
Шукай від дум тяжких розраду
В канаві свого міщинського...